

Mál nr. 398/2023**VARNARAÐILI HAFNAÐI AÐ HLÍTA ÚRSKURÐI****Nafn málskotsaðila (M)****Nöfn varnaraðila (V)****Heiti vátryggingar: Ábyrgðartrygging ökutækis.****Skráningarnúmer ökutækis (A)****Orsakatengsl. Sönnun.****Gögn.**

- 206. Málskot dags. 23. október 2023 ásamt fylgiskjölum.
- 207. Bréf V dags. 17. nóvember 2023 ásamt fylgiskjölum.
- 208. Viðbótarathugasemdir M dags. 29. nóvember 2023.

Málsatvik.

Í málskoti og fylgigögnum þess kemur fram að hinn 26. ágúst 2022 hafi M orðið fyrir líkamstjóni þegar árekstur varð með bifreið A og B sem M ók. Ágreiningslaust er að ökumaður A beri alla sök á umræddum árekstri. M hafi leitað á Læknavaktina hinn 29. ágúst 2022 þar sem hann hafi verið greindur með tognun og ofreynslu á háls- og lendahrygg. Hinn 6. september 2022 hafi M svo leitað til heimilislæknis vegna sömu einkenna auk þess sem verkir í hægri öxl, hnakka og brjóstbaki hafi gert vart við sig. Hafi M síðan verið til meðferðar sjúkrahjálpara og leitað reglulega til læknis vegna einkenna sinna. V hafi hins vegar hafnað því að hlutast til um frekari gagnaðflun eða greiða fyrir hana þar sem félagið hafi ekki talið gögn málsins, þ.e. hraða- og höggútreikninga, benda til þess að varanlegt heilsutjón gæti hafa hlotist af árekstrinum. Hafi M í kjölfarið aflað matsgerðar sem hafi legið fyrir hinn 17. október 2023. Hafi matsmaður talið að orsakatengsl væru milli slyssins og einkenna M. Þrátt fyrir það hafni V enn bótaskyldu. M mótmælir þeirri afstöðu og sönnunargildi svokallaðrar PC-Crash skýrslu sem V hafi aflað enda sé það ekki á færi reikniforritis að meta hversu umfangsmiklar afleiðingar slys hafi í för með sér. Til þess þurfi mat óvilhallra matsmanna en ekki vátryggingafélags. Komi þá til skoðunar hvort ákoma hafi verið nægilega öflug til að valda skaða, hvort einkenni komi fljótlega í ljós, hvort einkenni séu það langvinn að þau teljist varanleg og að ekki séu aðrar líklegri orsakir. Í tilviki M hafi hann strax lýst töluverðum einkennum og samfella sé í sjúkrasögu hans en hann hafi verið heilsuhraustur fyrir umrætt slys. Hafi M, með vísan til þessa og fyrirbyggjandi matsgerðar, sýnt fram á að hann hafi orðið fyrir varanlegu tjóni í umræddu slysi. Þá verði ekki fallist á það með V að umrædd matsgerð hafi ekki sönnunargildi, þar eð hennar hafi verið aflað einhliða og matsmaður hafi lagt mat á orsakatengsl en ekki varanlegan miska og örorku M. Er m.a. vísað til þess að V hafi fengið afrit matsbeiðnar og komið að athugasemdum, auk þess sem félaginu hafi verið tilkynnt um matsfund, sem fulltrúi þess sótti ekki. V hafi þá átt þess kost, sbr. 1. mgr. 10. gr. skaðabótalaga nr. 50/1993, átt þess kost að bera fyrirbyggjandi mat undir örorkunefnd eða óska dómkvaðninga matsmanns. Fyrirbyggjandi mati verði hins vegar ekki vikið til hliðar einungis á þeirri forsendu að þess hafi verið einhliða aflað.

Í bréfi V til nefndarinnar kemur fram að félagið telji ósannað að orsakatengsl séu milli slyssins og þeirra einkenna sem M reki til þess. Sönnunarbyrði þess að M hafi orðið fyrir tjón og að orsakatengsl séu milli þess og umrædds atburðar hvíli á honum. Samkvæmt ljósmyndum af B og niðurstöðum PC-Crash skýrslu hafi verið um minniháttar árekstur að ræða sem ekki hafi verið til þess fallinn að hafa varanlegar afleiðingar fyrir heilsufar M. Hvað varði einhliða matsgerð sem M hafi aflað þá sé hún ekki til samræmis við ákvæði skaðabótalaga enda feli hún ekki í sér niðurstöðu um varanlegan miska og örorku heldur taki aðeins til mats á orsakatengslum. Þá hafi enginn lögmaður komið að matsgerðinni, en slíkt sé nauðsynlegt þar sem mat á orsakatengslum sé lögfræðilegs eðlis. Vísar V til dóms Hæstaréttar í máli 21/2010 framangreindu til stuðnings. V telur þá að M hefði verið í lófa lagið að afla matsgerðar til samræmis við það. Þá sé það ágalli á matsgerðinni að fyrri sjúkrasaga M hafi ekki legið fyrir, en hann hafi flutt til landsins skömmu fyrir slysið, og hafi því aðeins verið byggt á frásögn hans sjálfs um fyrri heilsufar, sem samkvæmt Hæstaréttardómi 8/2003 sé ekki fullnægjandi og hljóti ítarleg gögn um fyrri heilsufar að vera forsenda þess að hægt sé að leggja mat á orsakatengsl. Einkenni M séu þá almenns eðlis og ekki sértæk fyrir umferðarslys. Þar sem umrædd matsgerð styðjist ekki nægilega við læknisfræðileg gögn hafnar V því að hún verði lögð til grundvallar sem sönnunargagn í málinu.

Í viðbótarathugasemdum M er áréttað að V hafi átt þess kost að koma að athugasemdum við matsbeiðnina og hafi PC-Crash skýrsla, ljósmyndir af B og viðgerðarreikningur vegna tjóns á henni legið fyrir við matsgerðina. Niðurstöðum hennar sem slíkum hafi þá ekki verið hnekkt með öflun

annarrar matsgerðar. Fyrirliggjandi matsgerð sýni þá fram á að orsakatengsl séu til staðar, en það sé forsenda þess að varanlegar afleiðingar verði metnar. Rýri það ekki sönnunargildi matgerðarinnar hvað orsakatengsl varði að ekki hafi verið lagt mat á umfang þess tjóns sem M varð fyrir. Er því þá hafnað að fordæmi Hæstaréttar í máli 21/2010 eigi við í málinu.

Álit.

Ágreiningur þessa máls varðar það hvort líkamleg einkenni M megi rekja til árekstursins hinn 26. ágúst 2022. Þó svokölluð PC-Crash skýrsla lýsi litlum þyngdarkrafti árekstursins verða ekki dregnar víðtækar almennar ályktanir af henni án þess að litið sé heildstætt til gagna málsins, og einkum læknisfræðilegra gagna enda geta afleiðingar umferðaróhapps á heilsu fólks verið afar einstaklingsbundnar og ráðist af ýmsum þáttum, þrátt fyrir að litlir kraftar kunni að hafa verið að verki. Af ljósmyndum af bifreið þeirri sem M ók má hins vegar einnig greina að lítið eignatjón hafi hlotist af árekstrinum og er því frekari gagna þörf til að sýna fram á orsakatengsl. Fyrir liggur að M leitaði læknis hinn 29. ágúst 2022, eða þremur dögum eftir umrætt atvik og lýsti þá einkennum frá hálsi, höfði og mjóbaki. Var hann þá greindur með tognun og ofreynslu á háls- og lendahrygg og fékk beiðni um sjúkrabjálfun. Þá liggur fyrir að M leitaði á heilsugæslu hinn 6. september 2022 og aftur hinn 8. september s.á. og kvartaði undan einkennum frá hálsi. Hinn 31. mars 2023 leitaði M svo enn á heilsugæslu vegna einkenna frá öxl sem hann rakti einnig til umrædds áreksturs og var um fleiri komur að ræða vegna þeirra einkenna. Fyrir liggur skýrsla sjúkrabjálfa, dags. 30. júní 2023. Kemur þar m.a. fram að M hafi mætt til meðferðar í alls 29 skipti frá 30. september 2022 vegna einkenna frá baki, háls og öxl. Þá liggur fyrir einhliða öfluð matsgerð, dags. 17. október 2023 þar sem matslæknir er beðinn um að leggja mat á orsakatengsl milli umferðarslyss M og einkenna hans. Í niðurstöðu sinni kemst matslæknir að þeirri niðurstöðu að M hafi hlotið tognunaráverka á háls og mjóbak í umræddum árekstri og að tímabært sé að meta afleiðingar slyssins. Það er þá mat læknisins að ekki sé sýnt fram á að einkennum frá öxl verði rakin til slyssins enda sé þeirra ekki getið í sjúkraskrá fyrr en síðar. Einkenni frá hálsi hafi þá farið batnandi en samfella sé í einkennum frá mjóbaki sem verði rakin árekstursins. Af öllu framansögðu, en umræddri matsgerð hefur ekki verið hnekkst né er sýnt fram á að hún sé haldin slíkum ágöllum að virða beri hana að vettugi, telst M hafa sýnt fram á að meiri líkur en minni séu á orsakatengslum milli hins bótaskylda atviks og einkenna frá mjóbaki. Það liggur þó ekki fyrir hver fjárhæð tjónsins geti orðið enda tók umrædd matsgerð ekki til þess. Er það hlutverk hæfra og óvilhallra matsmanna að skera úr um varanlegar afleiðingar umferðarslyssins á grundvelli skaðabótalaga. Miðað við þau gögn sem liggja fyrir í málinu telst M eiga rétt á bótum úr ábyrgðartryggingu bifreiðarinnar A að því marki sem sýnt verður fram á slíkt tjón.

Niðurstaða.

M á rétt á bótum vegna líkamstjóns úr ábyrgðartryggingu A hjá V.

Reykjavík, 9. janúar 2024.

Sóley Ragnarsdóttir

Hildigunnur Hafsteinsdóttir

Heiða Óskarsdóttir